

31986L0378

L 225/40

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

12.8.1986

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 24 iulie 1986
privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în cadrul regimurilor
profesionale de securitate socială

(86/378/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 100 și 235,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Adunării Parlamentare ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât, în temeiul tratatului, fiecare stat membru asigură aplicarea principiului egalității de remunerare între lucrătorii de sex masculin și cei de sex feminin pentru aceeași muncă; întrucât prin „remunerare” trebuie să se înțeleagă salariul sau remunerația obișnuită de bază sau minimă și orice alte avantaje, plătite direct sau indirect, în bani sau în natură, de către angajator lucrătorului pentru activitatea desfășurată de acesta din urmă;

întrucât, deși principiul egalității de remunerare se aplică, într-adevăr, direct în cazurile în care discriminările pot fi constatate doar pe baza criteriilor egalității de tratament și egalității de remunerare, există și situații în care respectarea acestui principiu presupune adoptarea unor măsuri suplimentare care definesc mai clar domeniul său de aplicare;

întrucât articolul 1 alineatul (2) din Directiva 76/207/CEE a Consiliului din 9 februarie 1976 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul

la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă ⁽⁴⁾ prevede că, în vederea asigurării aplicării progresive a principiului egalității de tratament în domeniul securității sociale, Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, va adopta dispoziții care vor preciza în special conținutul, domeniul de aplicare și normele de aplicare a acestuia; întrucât, în acest scop, Consiliul adoptă Directiva 79/7/CEE din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale ⁽⁵⁾;

întrucât articolul 3 alineatul (3) din Directiva 79/7/CEE prevede că, în vederea asigurării punerii în aplicare a principiului egalității de tratament în cadrul regimurilor profesionale, Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, va adopta dispozițiile care definesc conținutul, domeniul și normele de aplicare;

întrucât este necesară punerea în aplicare a principiului egalității de tratament în cadrul regimurilor profesionale de securitate socială care asigură protecție împotriva riscurilor prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 79/7/CEE, precum și în cele care asigură salariaților orice alte avantaje în bani sau în natură în sensul dispozițiilor tratatului;

întrucât aplicarea principiului egalității de tratament nu aduce atingere dispozițiilor referitoare la protecția femeii pe motive de maternitate,

⁽¹⁾ JO C 134, 21.5.1983, p. 7.

⁽²⁾ JO C 117, 30.4.1984, p. 169.

⁽³⁾ JO C 35, 9.2.1984, p. 5.

⁽⁴⁾ JO L 39, 14.2.1976, p. 40.

⁽⁵⁾ JO L 6, 10.1.1979, p. 24.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectivul prezentei directive este de a pune în aplicare, în cadrul regimurilor profesionale de securitate socială, principiul egalității de tratament între bărbați și femei, denumit în continuare „principiul egalității de tratament”.

Articolul 2

(1) Sunt considerate „regimuri profesionale de securitate socială” regimurile nereglementate de Directiva 79/7/CEE, al căror obiectiv este de a asigura lucrătorilor, salariați sau independenți, grupați în cadrul unei întreprinderi sau al unui grup de întreprinderi, într-un domeniu al unei activități economice sau într-un sector profesional sau interprofesional, prestații destinate să completeze prestațiile prevăzute de regimurile legale de securitate socială sau să le înlocuiască, indiferent dacă afilierea la aceste regimuri este obligatorie sau facultativă.

(2) Prezenta directivă nu se aplică:

- (a) contractelor individuale;
- (b) regimurilor care nu au decât un singur membru;
- (c) în cazul salariaților, contractelor de asigurare la care patronul nu este parte;
- (d) dispozițiilor facultative ale regimurilor profesionale care sunt oferite în mod individual participanților în scopul de a le garanta:
 - fie prestații suplimentare;
 - fie alegerea datei la care sunt percepute prestațiile normale, fie alegerea între mai multe prestații.

Articolul 3

Prezenta directivă se aplică populației active, inclusiv lucrătorilor independenți, persoanelor a căror activitate este întreruptă de boală, maternitate, accident sau șomaj involuntar și persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă, precum și lucrătorilor pensionați și celor invalizi.

Articolul 4

Prezenta directivă se aplică:

- (a) regimurilor profesionale care asigură protecția împotriva următoarelor riscuri:
 - boală;
 - invaliditate;
 - limită de vârstă, inclusiv în cazul pensionărilor anticipate;
 - accident de muncă și boală profesională;
 - șomaj;
- (b) regimurilor profesionale care prevăd alte prestații sociale, în bani sau în natură, în special prestații de urmaș și alocații familiale, dacă aceste prestații sunt destinate salariaților și

constituie, în acest fel, avantaje plătite de angajator lucrătorului ca urmare a activității profesionale a acestuia din urmă.

Articolul 5

(1) În condițiile prevăzute de următoarele dispoziții, principiul egalității de tratament implică absența oricărei discriminări pe criterii de sex, directă sau indirectă, cu referire în special la starea civilă sau familială, mai ales în privința:

- domeniului de aplicare al regimurilor și al condițiilor de acces la acestea;
- obligației de a cotiza și a calculului cotizațiilor;
- calculului prestațiilor, inclusiv a prestațiilor suplimentare datorate celuilalt soț sau persoanelor aflate în întreținere, precum și a condițiilor ce privesc durata și menținerea dreptului la prestații.

(2) Principiul egalității de tratament nu aduce atingere dispozițiilor referitoare la protecția femeii în caz de maternitate.

Articolul 6

(1) Dispozițiile contrare principiului egalității de tratament le vor include, direct sau indirect, pe cele care se bazează pe sex, în special în raport cu starea civilă sau familială:

- (a) pentru a defini persoanele admise să participe la un regim profesional;
- (b) pentru a stabili caracterul obligatoriu sau facultativ al participării la un regim profesional;
- (c) pentru a prevedea reguli diferite în privința vârstei de acces la un regim sau a duratei minime de angajare sau de afiliere la regim, necesară pentru obținerea prestațiilor;
- (d) pentru a prevedea reguli diferite, cu excepția celor prevăzute la literele (h) și (i), pentru rambursarea cotizațiilor în cazul în care un lucrător părăsește regimul fără să fi îndeplinit condițiile care îi garantează un drept ulterior la prestații pe termen lung;
- (e) pentru a stabili condiții diferite pentru acordarea prestațiilor sau a rezerva aceste prestații lucrătorilor unuia dintre sexe;
- (f) pentru a impune vârste de pensionare diferite;
- (g) pentru a întrerupe menținerea sau dobândirea drepturilor pe durata perioadelor de concediu de maternitate sau concediu pentru motive familiale, care sunt acordate prin lege sau convenție și care sunt remunerate de angajator;
- (h) pentru a stabili niveluri diferite ale prestațiilor, cu excepția cazului în care poate fi necesară luarea în considerare a elementelor de calcul actuarial, care diferă în funcție de sex în cazul prestațiilor definite în funcție de cotizații;

- (i) pentru a stabili niveluri diferite ale cotizațiilor lucrătorilor;
- pentru a stabili niveluri diferite ale cotizațiilor angajatorilor în cazul prestațiilor definite în funcție de cotizații, cu excepția cazului în care se urmărește apropierea valorilor acestor prestații;
- (j) pentru a prevedea standarde diferite sau standarde aplicabile doar lucrătorilor de un anumit sex, cu excepția celor prevăzute la literele (h) și (i), în ceea ce privește garantarea sau menținerea dreptului la prestații ulterioare în cazul în care când lucrătorul părăsește un regim.

(2) În cazul în care acordarea prestațiilor reglementate de prezenta directivă este lăsată la discreția organismelor de gestionare a regimului, acestea din urmă trebuie să ia în considerare principiul egalității de tratament.

Articolul 7

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca:

- (a) dispozițiile contrare principiului egalității de tratament din convențiile colective obligatorii din punct de vedere juridic, regulamentele de întreprinderi sau orice alte aranjamente referitoare la regimurile profesionale să fie nule, să poată fi declarate nule sau să poată fi modificate;
- (b) regimurile care conțin astfel de dispoziții să nu poată fi aprobate sau extinse prin măsuri administrative.

Articolul 8

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru ca dispozițiile regimurilor profesionale contrare principiului egalității de tratament să fie revizuite până la data de 1 ianuarie 1993.

(2) Prezenta directivă nu interzice ca drepturile și obligațiile aferente unei perioade de afiliere la un regim profesional, anterioară revizuirii regimului respectiv, să fie în continuare reglementate de dispozițiile regimului în vigoare în cursul perioadei respective.

Articolul 9

Statele membre pot să amâne aplicarea obligatorie a principiului egalității de tratament în ceea ce privește:

- (a) determinarea vârstei de pensionare în scopul acordării pensiilor pentru limită de vârstă și consecințele care pot să decurgă pentru alte prestații, la alegere:
- fie până la data la care această egalitate este realizată în regimurile legale;

— fie până în momentul în care această egalitate este impusă printr-o directivă;

(b) pensiile de urmaș până în momentul în care o directivă impune principiul egalității de tratament în regimurile legale de securitate socială în materie;

(c) aplicarea articolului 6 alineatul (1) litera (i) primul paragraf pentru a lua în considerare diferitele elemente de calcul actuarial, cel târziu până la expirarea unui termen de 13 ani de la notificarea prezentei directive.

Articolul 10

Statele membre introduc în ordinele lor juridice interne măsurile necesare pentru a permite oricărei persoane care se consideră nedreptățită prin neaplicarea principiului egalității de tratament să își realizeze drepturile pe cale judiciară, după ce au recurs, eventual, la alte autorități competente.

Articolul 11

Statele membre iau măsurile necesare pentru a proteja lucrătorii împotriva concedierii, ca reacție a angajatorului la o plângere formulată la nivel de întreprindere sau la orice acțiune în justiție, al căror scop este să impună respectarea principiului egalității de tratament.

Articolul 12

(1) Statele membre adoptă și pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive în termen de cel mult trei ani de la notificarea ⁽¹⁾ acesteia. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

(2) În termen de cel mult cinci ani de la notificarea prezentei directive, statele membre transmit Comisiei toate datele necesare pentru ca aceasta să poată redacta un raport cu privire la aplicarea prezentei directive, pe care să îl prezinte Consiliului.

Articolul 13

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 24 iulie 1986.

Pentru Consiliu

Președintele

A. CLARK

⁽¹⁾ Prezenta directivă a fost notificată statelor membre la 30 iulie 1986.